

Katoliški

GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 23.000

Letna inozemstvo

Lir 35.000

Letna inozemstvo, USA dol.

28

Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XXXV. - Štev. 25 (1758)

Gorica - četrtek, 23. junija 1983 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Znova ogroženo sožitje

V sv. pismu stoji zapisano: »Brezno kliče brezno«, oz. nasilje rodi nasilje. To staro resnico so prezrli tržaški misovci oz. novi fašisti, ki so sedaj pred volitvami začeli izkoriščati svobodo volilne propagande zato, da so se podali na tržaško planoto v izrazito slovenske vasi uganjati svojo propagando. Prišli so kot njihovi nonoti po prvi svetovni vojni oboroženi s palicami in v ustih polni zmerjanja zoper slovenske ljudi. Trdili so, da gre za volilni shod, v resnici pa je šlo za izzivanje naših kraških ljudi v Bazovici, na Proseku, v Sv. Križu, v Nabrežini, v Podlonjerju.

PO STOPINJAH PRVIH FAŠISTOV

Po prvi svetovni vojni je fašistične škvalde vodil advokat Giunta, ki je prišel v Trst iz starih pokrajin Italije, škvalde novih fašistov pa vodi neki Grilz, ki je celo občinski svetovalec v Trstu. Po primku sodeč je gotovo »italianissimo«, ker so vsaj njegovi nonoti bili še Slovenci. Ta »italianissimo« Grilz hoče nadaljeovati delo, ki ga je Giunta začel leta 1920.

Ali se temu možu ne zdi, da je od časov federala Giunte preteklo 60 let, da smo v tem času doživeli drugo svetovno vojno, da je to vojno Italija izgubila predvsem po zaslugi fašistov, da je morala odstopiti del ozemlja Julijske krajine sosednji Jugoslaviji prav zato, ker so tam prebivali Slovenci in Hrvati, ki so jih nonoti Grilza in njegovih pajdašev hoteli s silo asimilirati?

Nasilje kliče nasilje. Fašistično nasilje je priklicalo protifašistično nasilje, ki je prizadelo fašiste in nefašiste med vojno in po njej. Zakaj nekateri zgodovinarji in tudi drugi z njimi, ko gledajo na tiste čase po zadnji vojni in o njih pišejo, ne priznajo: Tudi sami smo bili krivi, da so prišli »titini« in se maščevali. Maščevanje pa je kakor toča, pobije krive in nedolžne.

NOVE STRUPENE KORENINE

Od tistih časov bo 40 let. Obe prizadeti državi, Jugoslavija in Italija, sta v iskanju mirnega sožitja položili kamen na preteklost v Osimskih sporazumih. Toda zastupljene korenine tržaškega fašizma niso bile s tem izruvane. Pogonale so novo strupeno cvetje, mlade tržaške fašiste. Toda za njimi stojijo skrivne sile framasonov, narodnih nestrpnih, prikritih fašistov, ki so se poskrili po raznih uradih in najbrž tudi na policiji.

Kako naj si sicer razlagamo, da je italijanska policija odkrila in razkrinkala Rdeče brigade, teroriste Prima Linea, da je prodira celo v samo svetišče neapeljske kamore, v Trstu pa ni še odkrila in obsodila niti enega fašista? Kako to, da so pred enajstimi leti obtožili atentata v Petovljah nekaj nedolžnih potepuhov, spregledali pa, da so atentat pripravili novi fašisti? Dejstvo je, da je sodišče prav te dni ukazalo aretirati bivšega prefekta v Gorici in v Trstu Molinarija, češ da je ob atentatu v Petovljah pomagal prikriti sled za pravimi krivci, tj. za fašisti. To pove veliko, kakšne osebe je Rim pošiljal k nam v obmejne kraje.

Pred nekaj meseci so v Trstu javno proslavili fašističnega federala Glunto, ki je bil glavni krivec za požig Narodnega doma v Trstu. Tržaški župan dr. Cecovini tega slava ni obsodil, kot bi bil moral, če je res demokrat.

* * *

Pred dvajsetimi leti je umrl papež Janez XXIII., ki je malo pred smrtjo izdal okrožnico »Pacem in terris«. Mir na zemlji želimo tudi za naše obmejne kraje, kjer so se po tolikih bridkih izkušnjah duhovni le nekoliko pomirili, kjer smo začeli živeti v nekem medsebojnem mirnem sožitju Slovenci, Italijani, Furlani, komunisti, demokratizirani, socialisti, republikanci in drugi. Tudi znotraj Cerkve so zadnji škofje, Cocolin v Gorici, Bellomi v Trstu, Battisti v Vidmu doprinesli svoj delež k pomirjenju in sožitju.

Zaradi tega naj vsi odgovorni, od državnih oblasti do političnih dejavnikov in cerkvenih knezov, vsak po svoje pomagajo, da se znova ne zamaže Pacem in terris - Mir na zemlji v Julijski krajini.

Papež drugič na Poljskem

Po štirih letih — bilo je junija 1979 — se je papež Janez Pavel II. v zelo spreminjenih okoliščinah vrnil na Poljsko. Nekaj po 17. uri ga je v četrtek 16. junija na varšavskem letališču pozdravil najprej poljski primas kardinal Jozef Glemp, nato pa še predsednik državnega sveta (poglavkar države) Henryk Jablonski.

Med poletom je, kakor je navada, papež poslal pozdrave voditeljem držav, ki jih je letalo preletelo. Sporočilo predsedniku predsedstva SFR Jugoslavije Miki Špiljaku se je glasilo: »Ko na poti na drugi pastirski obisk v moji domovini vstopam v značni prostor Jugoslavije, z veseljem pozdravljam vašo ekcelenco in vse jugoslovanske narode in s spoštovanjem izražam iskrene želje za družbeno blaginjo in za čim uspešnejši napredek sloge in miru.« Avstrijskemu predsedniku Kirchschrägerju je omenil svoj pastoralni obisk na Dunaju, v poslanici predsedniku Češko-slovaške Husaku pa je izrekel »svojo globoko simpatijo in neprestano molitev za narode te zemlje, tako drage mojemu srcu.«

PRVI DAN OBISKA

Prve papeževe besede po pristanku na letališču so bile: »Mir tebi, Poljska, moja domovina!« Nato je dejal, da je smatral za potrebo svojega srca in za svojo dolžnost tudi kot rimski škof, da se sreča v tem težkem trenutku s svojimi rojaki.

Z letališča se je odpeljal v Stare Miasto (stare mesto) in obiskal najprej grob kardinala Višinskega v kriпти stolnice sv. Janeza Krstnika. Atentat na njegovo osebo mu je preprečil, da se 31. maja 1981 ni mogel udeležiti — je dejal — njegovega

pogreba. »Božja previdnost mu je prizanesla z bolečimi dogodki 13. decembra 1981«, ko je namreč general Jaruzelski prevzel vso oblast in zatrl svobodni sindikat Solidarnost.

V stolnici je opravil sv. mašo v navzočnosti 3.000 duhovnikov. »Z vsemi rojaki bi rad obhajal Sveto leto odrešenja, še posebej pa s tistimi, ki doživljajo razočaranje, trpljenje, pomanjkanje svobode, krivico, teptanje človeškega dostojanstva.«

Iz stolnice je sv. oče šel peš v bližnjo jezuitsko cerkev, kjer se je sestel z zastopnicami poljskih redovnic, ki jih je 26.000 in pomolil pred podobno Marije Milosti, ki je zavetnica Varšave. Zunaj pa so tisoči Poljakov vzklikali Solidarnosti, Walensi in »Zmagali bomo!« To se je ponovilo tudi naslednje dni, kjerkoli je papeža vodila pot.

DRŽAVNIŠKO SREČANJE

Drugi dan papeževega obiska se je pričel s srečanjem z najvišjimi državnimi voditelji. V dvorcu »Belvedere« je najprej spregovoril šef poljske partije in vlade general Jaruzelski. Pozdravil je papeža kot velikega rojaka ter priznanega pobudnika za mir in strpnost med narodi. Obljubil mu je, da si bodo oblasti prizadevale nadaljevati družbene in gospodarske reforme po poti sporazumevanja z vsemi domoljubnimi silami in za uspešen dialog s Cerkvijo. »Potrjujem našo željo — je dejal —, da bi končali vojno stanje in uvedli ustrezne človečanske pravne rešitve. Če se bodo razmere v državi uspešno razvijale, utegnemo tega priti že zelo kmalu.«

V odgovor je papež navedel besede, ki jih je izrekel že med prvim obiskom leta

1979, ko je povzel besede papeža Pavla VI.: »Bogata in srečna Poljska je v prid miru in dobronamernemu sodelovanju med evropskimi narodi.« In ponovil, da je prišel na Poljsko predvsem kot romar, pa tudi zato, da bi bil z rojaki »v posebej težavnem trenutku povojne poljske zgodovine«. Izrazil je upanje, da ne neha verjeti, čeprav se življenje v domovini pokorava stroгим predpisom vojnega stanja, ki pa je bilo v začetku leta preklicano, da bo večkrat napovedana družbena obnova postopoma uresničena po načelih, s trudom oblikovanih v prelomnih dneh avgusta 1980 (ko je država priznala sindikat Solidarnost, op. ur.) in zapisanih v sporazumih. Treba je zaupati v možnost mirnega urejanja sporov, v moč dialoga. Z njim so ljudje zmožni odpraviti celo radikalne razlike in nesporazume. Toda kadar preneha dialog med vlado in ljudstvom, je družbeni mir ogrožen ali ga pa sploh ni. Izkušnje pa vendar kažejo, da so mnogi narodi našli izhod iz notranjih konfliktov s sporazumevanjem in dialogom. Prav bi bilo tudi obnoviti mednarodni dialog ter ponovno vzpostaviti dobre odnose med Poljsko in Zahodno Evropo, zlasti pa s Sev. Ameriko.

Takoj po tem srečanju je sv. oče pohitel v kapucinsko cerkev, kjer je čakalo nanj na stotine bivših internirancev, ki jih je režim po 13. decembru 1981 poslal v koncentracijska taborišča. Popolne pa je opravil sv. mašo na stadionu ob Visli. Zbralo se je nad milijon oseb, katerim je govoril o obnovi narodovega življenja in o potrebi ponovne enotnosti med vladajočimi in podložniki.

V ČENSTOHOMI

V soboto 18. junija je papež končno mogel uresničiti svojo željo, da obišče Marijino svetišče na Jasni gori ob 600-letnici nastanka božje poti. Spotoma se je ustavil v »Mestu Brezmadežne« v Niepokalanovu pri Varšavi, ki ga je ustanovil sv. Maksimilijan Kolbe, mučenec ljubezni do bližnjega. Seveda je tudi tu izrekel priložnostne misli.

V Čenstohovi je pozdravil skupino delavcev iz Sčičina ob Baltskem morju, kamor oblasti papežu niso dovolile potovati in jim dejal, da nova družba lahko nastane samo tam, kjer človek sledi Kristusu. Mladini pa je spregovoril o čuječnosti. Čuječ je tisti, ki poslušata glas vesti in ga ne duši v sebi, ki se ne zapre sam vase, ampak je solidaren z drugimi, ki se čuti odgovornega za skupno dediščino, ki se imenuje Poljska. Ne želimo si take Poljske, ki nas ne bi ničesar stala, je papež poudaril. Ni mogoče biti svoboden, če se nima globokega odnosa do resničnih vrednot.

Naslednji dan, v nedeljo je imel papež mašo na prostem pred svetiščem, ki se je je udeležilo nad milijon ljudi. Bila je maša, posvečena 600-letnici milostne podedbe in Svetemu letu odrešenja, maša z domoljubnim pridihom, saj je sv. oče govoril o svobodi naroda in njegovi suverenosti. Narod je svoboden, kadar se oblikuje v povezavi kulture, jezika in zgodovine, država pa je suverena, kadar istčasno vodi družbo in služi skupnemu blagru. To pa vključuje ustvarjati primerne pogoje za razvoj kulture, gospodarstva in drugih družbenih področij. Brez tega ni resnične svobode.

Množica ga je ponovno prekinila med govorom, zlasti ko je omenil svobodo in narodovo suverenost. Čeprav je mrgolelo policije, so mogli nekateri razviti transparente z napisom »Solidarnost«, tisoči pa so ob koncu maše dvignili roke in oblikovali črko »V« kot znak zmage.

Ni čuda, da je po vseh teh protirezijskih demonstracijah tako v Varšavi kot v Čenstohovi minister Urban smatral za potrebno, da opozori cerkvene kroge, naj bolj pazijo na to, da ohrani papežev obisk verski značaj. Če se bodo taki izgredi ponavljali, je dejal vladni glasnik, bo to imelo gotovo negativne posledice za normalizacijo družbenih odnosov.

J. K.

Aretacija bivšega prefekta

Pred 11 leti je prišlo prav v noči pred praznikom sv. Rešnjega Telesa pri Petovljah na cesti med Sovodnjami in Zagradom do atentata, pri katerem so izgubili življenje trije karabinjerji. Danes se ve, da je atentat pripravil videmski neofašist Cicuttini, ki živi sedaj nemoteno v Španiji, toda dolgo časa je preiskava šla v popolnoma drugi smeri. Obtoženi so bili nepomembni goriški nepridipravi in tudi obsojeni. Kasneje se je izkazalo, da so se preiskovalci naslonili na lažna pričevanja karabinjerskega polkovnika Mingarellija, katera je podprl tudi goriški tožilec Pascoli. Vendar je krivico obtoženim uspelo doseči prizivni proces in so bili tako po dolgi borbi oproščeni. Seveda jim nihče ni povrnil moralne škode, ki so jo utrpeli.

Ne goriški in ne tržaško sodišče pa ni znalo pokazati na resnične pobudnike atentata. Šele ko je zadeva prišla v pristojnost beneškega sodišča, je stekla v pravi smeri. In se še vedno premika. Tako je bil na ukaz sodnika Feliceja Cassona iz Benetk aretiran v Gorici bivši prefekt dr. Vincenzo Molinari pod obtožbo krivega pričevanja na omenjenem procesu. Molinari je bil v času atentata prefekt v Gorici, kasneje pa tržaški prefekt in vladni komisar za našo deželo. Sedaj je že v pokoj.

Vse to dokazuje, da so v naših krajih še vedno take razmere, da se skuša fašistično dejavnost čim bolj prikriti in tudi oprostiti krivde, če je treba. Blagi odnos sili javnega reda do neofašističnih razgrajevanj na Tržaškem v teh dneh to znova potrjuje. In še nekaj kliče pozornost: vso zadevo s petovljskim atentatom je zmoglo odkriti šele beneško sodstvo. Zakaj to ni bilo mogoče ne v Trstu in ne v Gorici? Odgovor se vsiljuje sam od sebe.

Protifašistična zborovanja SSK

Po zadnjih izzivanih misovcev po slovenskem Krasu je Slovenska skupnost odločno nastopila na vseh ravneh. Njeni predstavniki so vsa ta izzivalna početja obsodili na vseh svojih volilnih shodih. V sredo 22. junija je bil velik protifašistični shod na strankinem sedežu v Trstu. Tu so predstavniki Slovenske skupnosti napovedali vrsto pobud, ki naj tudi v vsedravnem merilu pripomorejo, da se preneha s to nesramno gonjo.

Odločne izjave in proteste so izdali deželni tajnik SSK Bratuž, enako pokrajinsko tajništvo v Trstu ter obsodili zadnje novofašistične izgrede od Proseka in Bazovice do Lonjerja. Predsednik deželne svete SSK Dolhar je protestiral pri tržaškem prefektu, deželni nosilec liste Stoka je na televiziji odločno obsodil to početje.

SSK ima po vsem Tržaškem veliko volilnih zborovanj in tako je stalno prisotna v tej akciji za slovenstvo in obrambo naše zemlje.

Nova nagrada m. Tereziji

Center sv. Križa v Tarantu je m. Tereziji podelil nagrado za mir za leto 1983. Slovesnosti se misijonarka ni mogla osebno udeležiti, ker ima trenutno težave z zdravjem. Poslala pa je osebno pismo po dveh redovnicah njenega reda, ki sta tudi v njenem imenu sprejeli nagrado.

■ V Savoni so na ukaz preiskovalnega sodnika zaprli več vidnih predstavnikov socialistične stranke, ki naj bi bili vpleteni v nepoštene gradbene posle, povezane s podkupninami in v nepravilno finansiranje nogometnega kluba »Savona«. Med aretiranimi je tudi predsednik deželne odbora za Ligurijo Alberto Teardo, ki sedaj kandidira za poslanca na listi PSI. Istočasno pa so v Rimu aretirali Franca Gregoria, tudi socialisti, ki je bil obsodjen iz službe pri predsedstvu republike, ker se je izkazalo, da je bil na seznamu tajne framasonske lože P-2. Zaradi tega je Bertini prekinil vse stike s savonsko sekcijo PSI.

DRUGA MEDNARODNA konferenca o manjšinah

Od 6. do 11. junija se je v finski mestu Turku - Abo vršila druga mednarodna konferenca o manjšinah. Gostitelj srečanja je bila univerza švedske manjšine na Finskem Abo Akademii. Bila je usmerjena predvsem v proučevanje vprašanj številnih jezikovnih manjšin v Severni Evropi in Skandinaviji.

Med številnimi udeleženci sta bila povabljeni tudi slovenska strokovnjaka prof. Aleš Lokar, vodja Inštituta za upravljanje podjetij z univerze v Urbnu in znani ekonomist z univerze v New Orleansu prof. Toussaint Hočvar. Prvi je imel referat »Prilagoditev in spreminjanje in inovacija v dvojezični skupnosti«, drugi pa »Gospodarstvo« jezika v poindustrijskih družbah, ki sta med prisotnimi strokovnjaki izvala precej zanimanja in debate zaradi novih pristopov k manjšinski problematiki.

Med kongresom so si gostje lahko o

gledali dosežke in strukture, s katerimi razpolaga švedska manjšina na Finskem. Sožitje med obema narodoma na severu je do potankosti dvojezično, določeno z zakoni. Zanimiva pa je tudi gospodarska plat sožitja, kjer se Švedi kažejo kot posebej napreden in uspešen dejavnik.

Proučevanje teh izkušenj je zanimivo tudi še za naše razmere, saj jasno kaže, v nasprotju s fašističnimi poizkusi, ki smo jim bili te dni priče pri nas, da je moč sožitje dveh narodov na istem ozemlju zadovoljivo rešiti v korist obeh, za mir in napredek v deželi, kljub razlikam, ki so pač pri dveh različnih narodnostnih naravne.

Ob koncu srečanja je prof. Lokar izrazil željo in vabilo, da bi se eden naslednjih sestankov konference vršil v Trstu, da bi se tako mednarodna znanstvena javnost seznanila s stanjem in dosežki slovenske manjšine v Italiji.

Slovenskim volivcem v premislek

Veliko smo že pisali o skorajšnjih volitvah, ki bodo v nedeljo 26. junija. Volili bomo za poslansko zbornico in senat, za deželni svet in (v Gorici) za pokrajinski svet. Ne bomo tu še enkrat na dolgo obravnavali vseh vprašanj, ki smo jih že obdelali v posameznih številkah. Želeli bi le še enkrat apelirati na naše zavedne slovenske ljudi, da naredijo svojo narodno in državljansko dolžnost.

Predvsem bi tu poudarili važnost deželnih volitev in volitev v goriški pokrajinski svet. Na deželi moramo ponovno izvoliti svojega slovenskega svetovalca, ki naj bo izraz pristne slovenske volje, to pa jamči le EDINA SLOVENSKA STRANKA, ki je SLOVENSKA SKUPNOST. Samo njen svetovalec lahko v deželni zbornici resnično zagovarja naše pravice in

naše zahteve, samo on lahko neodvisno in brez pogojev vodi resnično manjšinsko politiko. To je vse zadnje mandatne dobe delal naš deželni svetovalec dr. Drago Stoka, ki zato zasluži, da mu spet damo svoj glas!

Za pokrajinski svet v Gorici moramo tudi izvoliti svojega predstavnika, ki bo še nadalje zagovarjal našo prisotnost in naše zahteve v tem organu. Prepričani smo, da bodo volivci na Goriškem to razumeli in podprli slovensko listo z znakom lipove vejice, ki jamči popolno in stvarno obrambo naših pravic in naših interesov. S svojim glasom Slovenski skupnosti bomo tako ponovno omogočili živ in pogumen glas na pokrajini, kjer se tudi vodi pomembna bitka za slovenske pravice.

LEV DETELA

član mednarodnega PEN-kluba

Ko je branje knjig policijsko prepovedano...

Pred kratkim sem na Dunaju srečal mladega slovenskega intelektualca iz Jugoslavije, ki se je kljub kitajskim zidom iz pologov mudil v tujini. Tožil mi je o vedno večji slovenski ozkosti in zapuščenosti samozaveravosti vase, o vsesplošni brezbriznosti in ignoriranju nekaterih osnovnih pojavov in problemov slovenske narodne samobitnosti, še bolj pa se je razžalostil zaradi nekritične matične blokade zamejske in zdomske lepe besede in dutovne ter družbene misli.

Povedal sem mu, da se mi še iz ljubljanskih petdesetih in zgodnjih šestdesetih let upira ideološka komunistična delitev slovenstva na boljše in slabše Slovence, na pravičneže in izdajalce, na koristne »samoupravljavalce« in sumljive »slovenske tujece«.

»Sedanje zapore na mejah stanje samo poslabšuje«, je menil znanec. »In tako imenovana »akumulacija duhovnega slovenskega kapitala«, ki je bila že leta 1945 drastično in neumno prekinjena, se v zadnjem času stopnjuje do čudnih in grotesknh oblik. Knjige slovenskih zamejskih in zdmskih avtorjev — četudi jih morda krasi literarna kvaliteta, tematska in jezikovna zanimivost in čar pluralistične drugačnosti, so pri nas tabú, nedostopne, šušljanje v krogih ljubljanske literarne črne borze. Te knjige iz slovenskega zamejstva in zdmskosti z našimi ukrepi že desetletja zažigamo na grmadah neuduhovnosti. Ogenj, ki požira duhovnost in idealizem slovenskega zamejstva, ni nič boljši od tistega, ki je v Hitlerjevi Nemčiji požiral knjige kritičnih, naprednih, demokratičnih pisateljev.«

»Značilno je, da je zažiganje drugačnih knjig slovenskega zamejstva in zdmskosti popolnoma v neskladu z jugoslovansko socialistično zakonodajo in sklepi helsinške konference o miru in varnosti v Evropi.«

Kaj na bi na vse to odgovoril? Spomnil sem se, da je ideja o človeški vzajemnosti in varnosti v Sloveniji in Jugoslaviji že zdavnaj zdrsel na pota nevarne mitologizacije patriotične obrambe. Predvoja-

ška vzgoja s puško in smodnikom, z bomba in tankom vodi mlade ljudi na neetično pota surovega obračunavanja in spopadov z ideološkimi fikcijami nekega sveta.

In v srcu sem se vprašal, zakaj tudi slovenski mladi kristjani v domovini tako velikokrat kar samoposebiševno vzamejo v roke morilsko orožje in sovražno čustvovanje do baje drugačnega? Danes mora politični in duhovni red voditi v popolnoma drugo, radikalno miroljubno smer. Puška, bajonet in bomba morajo rjaveti na smetiščih gnilih človeških zablod in prevart! Morda je celo tako, da je neka železna, popolnoma bedasta in nečloveška povezava med čelado in puško ter bojkotom dobrnega dela slovenske nejugoslovanske duhovne dejavnosti, ki vendarle kroji usodo še dovolj živega telesa slovenskega zamejskega naroda. Mladina v Nemški demokratični republiki, na Poljskem in na Madžarskem se orožju in militaristični vzgoji bistveno odločneje in vedno radikalneje upira.

Pred kratkim so v dunajski »Hiši industrije« priredili mednarodni pogovor o marksizmu in njegovih vprašljivosti v današnjem času. Sovjetski disident Mihail Voslenski, nekdanji znanstveni vodja sovjetske znanstvene akademije in sloviti avtor »Nomenklature«, tega kritičnega obratnega z nedemokratičnimi socialnimi strukturami komunističnih držav, me je tedaj na značilen način vprašal: »In nomenklatura v Jugoslaviji? Kako je s tem?«

Odgovoril sem mu, da gotovo pozna Džilasovo knjigo o »Novem razredu«, ta pionirski ključ v vsakršno analitično proučevanje nedemokratičnih zapor, blokad in dogmatičnih procesov. In spet sem takoj pomislil, da od ene blokade do druge ni tako daleč. Ko je blokiran izkustveni svet neke knjige, je istočasno blokiran pričevanje o življenju in trpljenju ljudi in narodov, je strto srce avtohtonega slovenskega zamejstva, je zlomljena možnost prijateljskega vseslovenskega razgovora, je na daljši čas podlo izničena vseslovenska duhovna perspektiva plemenitejše narodne bodočnosti.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Monrealu pri Palermu na Siciliji so slovesno pokopali tri karabinjerje, ki so postali žrtev mafijskih morilcev. Tudi to pred se je pogreba udeležil Pertini, ki je pred začetkom pogrebni obrédov dal izjavo: »Ni treba izrednih zakonov, dovolj so obstoječi, potrebujemo le več pobud in hrabrosti.« To sicer drži, toda kdo naj da pobude in še več, od koga naj se še zahteva hrabrost, če država niti lastnih funkcionarjev ni zmožna štiti.

■ Državno pravdnštvo neapeljskega sodstva je po petmesečnih preiskavah izdalo 856 zapornih nalogov za osebe, ki so vpletene v »novo organizirano kamoro« pod vodstvom Raffaella Cutola, ki pa je že za rešetkami. Na seznamu obtoženih oseb so poleg običajnih prestopnikov in zločincev tudi imena raznih industrijev, javnih delavcev in političnih mogočencev. Najbolj je vzbudila pozornost aretacija televizijskega napovedovalca Enza Tortore in Antonia Sibille, ki je predsednik nogometnega kluba Avellino, kateri nastopa v A ligi. Oba sta obtožena kupčevanja z mamili.

■ Voditelj PSI Craxi je ponudil demokristjanom specialni sporazum, po katerem, naj bi obe stranki tri leta skupno vodili državo. Craxijev predlog pa v javnosti ni bil kaj prida sprejet. V DC so ostali do njega precej hladni, različne stranke (PSDI, PRI in PLI) so se čutile užaljene, češ da jih Craxi podcenjuje, zlasti pa so bili nevoljni pri PCI, saj so se tako socialisti odpovedali levi alternativni, ki jo na volilnih shodih komunisti s tako vnemo ponujajo in propagirajo.

■ Na zasedanju UNCTAD-a v Beogradu, organizacije Združenih narodov za trgovino in razvoj je pretekle teden nastopil tudi italijanski zunanji minister Emilio Colombo. Dejal je, da je napredek posameznih držav povezan z mednarodnim reševanjem problemov. Zavzel se je za povečanje skladov Mednarodnega denarnega fonda, za usklajevanje mednarodnih finančnih ustanov in notranje prilaganje do prevzetih mednarodnih obveznosti.

■ Po sedmih mesecih je Sovjetska zveza spet dobila poglavarja države. Na predlog Konstantina Černenka je vrhovni svet soglasno izvolil za to mesto 69-letnega Jurija Andropova, ki že opravlja funkcijo generalnega tajnika stranke. S tem imenovanjem je Andropov postal najmočnejši mož v državi. Černenko je svoj predlog utemeljil s tem, da je najbolje, da sta oblasti partije in države neločljivo povezani, za Andropova pa je dejal, da je poln novih pobud in da se odlikuje z energično dejavnostjo.

■ Po desetih letih vojaške diktature se v Čilu začel odpor proti režimu. Tako so množično stavkali rudarji v bakrenih rudnikih »El Teniente« 90 km južno od prestolnice Santiaga. Zaradi tega je režim odpustil 1.400 rudarjev. Aretiran je bil tudi sindikalni voditelj Rodolfo Seguel. Drugi »Dan protesta« 14. junija je imel za posledico štiri mrtve, zaprl pa so 1.531 oseb, od teh samo v Santiagu 634. Režim zvrča krivdo za nereda na »kubanske in sovjetske agente«, vendar je dejstvo, da se splošno nezadovoljstvo širi, saj je v državi že 30 % brezposelnih. In ko ljudje nimajo dela, so veliko bolj razpoloženi za protestne manifestacije, saj nimajo kaj zgubiti.

Šest slovenskih novomašnikov v Argentini

Slovensko občestvo v Argentini šteje 7.000 oseb (gre za tiste, ki so prišli v Argentino po zadnji svetovni vojni), pa bo leto imelo kar 6 novomašnikov. Na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija bodo prešli v Ljubljani mašniško posvečenje Franc Cukjati, njegov brat Marko in Tomaž Mavrič. Vsi trije so bili rojeni v Argentini. Prvi je svetni duhovnik ljubljanske škofije, a se bo po posvečenju vrnil med svoje rojake, ostala dva pa pripadata kongregaciji lazaristov. V septembru 1983 bo postal duhovnik v Buenos Airesu salezijanski diakon Jože Repovž, konec leta pa bosta prešla duhovsko posvečenje Igor Grohar iz Vel. Buenos Airesa in Franc Urbanč iz Tucumana.

Vseh šest novomašnikov je zrastle iz vernih in zavednih slovenskih družin v Argentini. Pet jih je oblikovala tamkajšnja slovenska šola, dva sta bila gojenca Baragovega misijonišča v Slovenski vasi v Lanusu, eden pa v Rožmanovem zavodu v Adrogué. Šest novomašnikov iz sorazmerno majhne slovenske skupnosti v Argentini je razveseljiv dokaz vernosti in idealizma mladega rodu, pri čemer imajo velike zasluge naše družine, šole, zavodi in verske organizacije.

tržaške novice

Sv. maša v Rižarni v Trstu

V nedeljo 19. junija ob 17. uri je bila v Rižarni sv. maša za vse tamkajšnje žrtev zadnje svetovne vojne. Sv. mašo je daroval in imel nagovor msgr. Peter Sorli. V nagovoru je povedal, kako je bil njegov prijatelj, ki je bil tam skupaj z njim zaprt, miren, potolažen in vdan potem, ko je opravil sv. spoved in prejel sv. obhajilo; kako je prav, da se pogosto spominjamo v svojih molitvah tistih, ki so darovali svoja življenja za naš narod in našo domovino; kako moramo biti hvaležni Bogu, da bomo izšli iz zadnje vojne živi in zdravi in kako se mu moramo za to zahvaljevati v vsak dan lepšim in zgledejšim krščanskim življenjem.

Vseh udeležencev je bilo, kakor že nekaj let, samo okrog trideset, in to iz celega mesta in okolice. Ko sem se vračal domov, se mi je vsiljevalo vprašanje: mar res ne zaslužijo vse tiste žrtev, da bi se jih vsaj enkrat na leto spominjali v večjem številu in zanje molili?

Učni uspehi na višjih sred. šolah

Letošnji učni uspehi dijakov na tržaških višjih srednjih šolah (gimnazija in licej), trgovski tehnični zavod, poklicni zavod in učiteljske (z vzgojiteljsko šolo) je bil (v celoti gledano) v odstotkih povsem enak lanskemu.

Od 621 dijakov, ki so obiskovali te šole (izvzeti so dijaki zadnjih razredov, ki jih čaka še zrelostni izpit in dijaki tretjih razredov poklicnega zavoda, ki bodo polagali kvalifikacijske izpite), jih je 345 izdelalo (55 odstotkov), 201 ima popravne izpite (32 odstotkov), 75 jih ni izdelalo, so bili neocenjeni ali pa so izstopili med šolskim letom (skupno 12 odstotkov).

Ce so bili skupni podatki o učnih uspehih v odstotkih povsem enaki lanskim, pa so se uspehi med posameznimi šolami precej razlikovali. Tako je na znanstvenem liceju letos izdelalo 72 odstotkov dijakov, medtem ko jih je bilo lani uspešnih le 55 odstotkov. Boljši uspeh so dosegli še na klasičnem liceju (letos je izdelalo 71 odstotkov dijakov, lani 65 odstotkov) in na oddelku za geometre (letos 51 odstotkov, lani komaj 33). Slabše so se izkazali na trgovskem zavodu (letos jih je izdelalo 58 odstotkov, lani 64), učiteljske (letos 56 odstotni uspeh, lani 61), vzgojiteljice 40 odst. namesto laniških 56 in dijaki poklicnega zavoda (lani jih je izdelalo 37 odstotkov, letos 6 odstotkov manj).

Bazovica

Sv. birma. V nedeljo 26. junija bo novoposvečeni ljubljanski pomožni škof Jožef Kvas podelil sv. birno 31 otrokom. Sv. birna bi morala že biti 12. junija, pa je moral g. škof Lovrenc Bellomi spremeniti datum, ker je imel več pastirskih obiskov prav v tem času. Bili smo prepričani, da bomo doživeli lep praznik s svojim škofom, ki ga vedno bolj spoštujemo in ljubimo, ker je do nas res pravi pastir. Toda žal nam je škof Lovrenc sporočil, da mora v bolnišnico že v petek 24. junija, kjer ga čaka operacija. Sam je hitro preskrbel drugega birmovalca: iz Ljubljane pride pomožni škof Jožef Kvas, ki bo pri nas v Sv. Križu birmoval slovenske otroke. Kljub žalosti, da ne bo domačega škofa, ki bo takrat na bolniški postelji, se veselimo prihoda novoposvečenega škofa J. Kvasa in njegove pomoči bazovski in svetokriški župniji. Vabimo vse naše drage prijatelje iz Trsta in Krasa, da ga pridejo pozdravit. Sv. maša z birmo bo v Bazovici ob 10.30.

Italijanske otroke (15) bo pa v soboto 25. junija ob 19.30 birmal goriški nadškof p. Antonio Bommarco.

Obema škofoma se naša župnijska skupnost iskreno in toplo zahvaljuje in želi, da bi se dobro počutila med nami.

Sv. Križ pri Trstu

V nedeljo 26. junija bomo počastili svoja župnijska zavetnika sv. Petra in Pavla. Ob 17. uri bo tradicionalna procesija s sv. Rešnjim Telesom po vasi. Sledi slovesna sv. maša in birma. Procesijo bo vodil, maševal in birmal novi ljubljanski pomožni škof g. Jože Kvas. Na slovesnost vabimo tudi letos vse naše prijatelje iz okoliških vasi.

Srečanje tržaških strežnikov na Pesku in v Dragi

Srečanje se je začelo s kosilom v Dragi. Osrednja točka programa je bila sv. maša z nagovorom v zelo lepi cerkvi na Pesku, ki jo je poslikal Tone Kralj. Sv. mašo

in nagovor je imel naš stari znanec in prijatelj g. Mirko Žerjav. Po sv. maši nas je vse skupaj slikal na stopnišču pred cerkvi fotograf Marij Sedmak, nakar smo se vrnili v Drago. Tam je g. Mirko, ki zna tako lepo govoriti, čudovito zabaval otroke z raznimi rokohitrskimi spretnostmi.

Vseh strežnikov je bilo 47. Z njimi je bilo sedem župnikov. Srečanje se je zaključilo okrog 19. ure.

Tržaško romanje v Avstrijo

Potovali bomo v dveh avtobusih. V avtobusu št. 1 romarji iz Sv. Križa, Doline, Boljunca, Katinare, Opčin in Devina. V avtobusu št. 2 romarji iz Rojana, od Marijine družbe iz ul. Risorta, Salezijancev, Sv. Vincencija in Sv. Ivana. Avtobus št. 1 odpelje iz Doline in se ustavi v Boljuncu, na Katinari, na Opčinah in v Devinu, avtobus št. 2 pa iz Rojana in se ustavi samo na trgu Oberdan. Oba avtobusa odpeljeta iz obeh prvih krajev v ponedeljek 4. julija točno ob 6. uri.

Priporočamo vzeti s seboj volveno majico, nekaj šilingov in veliko potrpljenja ter dobre volje. Spoved opravimo po možnosti doma. Ne pozabimo vzeti s seboj veljavne potnega lista ali osebne izkaznice, veljavne za potovanje v tujino. Romarsko knjižico boste dobili v nedeljo 3. julija.

Sožalje

Cerkveni zbor »Sv. Jernež« z Opčin izreka svoji članici in svojem iskreno sožalje ob izgubi drage mame.

VOLIVCEM IN VOLIVKAM
na Tržaškem in Goriškem priporočamo, da za **DEŽELNE VOLIVCE** oddajo glas Slovenski skupnosti in oddajo preferenčni glas št. 1 (DRAGO ŠTOKA) in št. 2 **MARIJA FERLETIC** in to v skladu s sklepi deželne vodstva Slovenske skupnosti.

Sveto leto

Ze sam naslov nam jasno pove, da trajata ta sveti čas kar eno celo leto, zato si ne moremo pričakovati, da bo vedno na višku ali predmet stalnega zanimanja.

Kmalu po napovedi je prišla doba »pozabes«. Le tu pa tam zasledimo po časopisu kako dobro pobudo, katero današnj raztreseni človek lahko prezre ali pa enostavno se ne zmeni.

Kaj pa pri nas, v tržaški škofiji? Kako bomo obhajali ta sveti čas kot posamezniki ali kot verska skupnost?

Kot smo pred kratkim poročali, je tržaški škof namestil posebno komisijo, ki bo skrbel za razne pobude. Slovenski duhovniki smo že razpravljali in se bomo prav ta namen zopet zbrali v ponedeljek 27. junija z namenom, da določimo, kako bomo obhajali ta sveti čas pri nas.

Kako obhajamo sveto leto, kako in kje dobimo odpustke, kaj so odpustki — na vsa ta vprašanja odgovarja poseben lep pak, ki ga je izdal škofijski odbor in bo v kratkem po vseh cerkvah. Ta lepak nas bo opominjal do zaključka svetega leta.

Sicer je naša glavna težnja sledeča: obhajanje svetega leta — zasebno ali v skupnosti — najprej in najbolj po župnijah in v škofiji s posebno pozornostjo na starejše ljudi in bolnike.

Med raznimi pobudami je predvideno tudi skupno romanje v Rim, a to bo prihodnje leto konec februarja. Podrobnosti bomo kmalu objavili.

Glavna poteba svetega leta, ne pozabimo, je nagovor in birmal novi ljubljanski pomožni škof g. Jože Kvas. Na slovesnost vabimo tudi letos vse naše prijatelje iz okoliških vasi.

Ta rubrika je odprta vsem, zato upamo, da se bo sčasoma marsikdo oglasil.

Dušan Jakomin

Coloni (DC) o zaščitnem zakonu

Naš urednik K. Humar je v zvezi z nedeljskimi volitvami zastavil Sergiu Coloni, ki kandidira na Tržaškem na listi DC za rimski parlament dve vprašanji, na kateri je Coloni izbrpno odgovoril.

Na ravni dežele ste v pretekli mandati dobili ustvarili široko politično bazo in v koalicijo vključili tudi Slovensko skupnost. Ta stranka javno in odločno trdi o sebi, da je stranka Slovencev v Italiji in da je ne opredeljuje nobena ideološka usmerjenost kot ostale vsedrjavne stranke. Kako ocenjujete to njeno vključitev v koalicijo deželne vlade?

Slovenska skupnost je stranka, ki ima dve glavni značilnosti: je nedvomno pluralistična in demokratična, je pristen izraz pripadnikov slovenske manjšine v Italiji. In to ni malo. Ideološka vrenja, ki prav gotovo oživljajo notranja dogajanja te politične skupnosti, prihajajo do izraza v medsebojni debati med člani, toda ko gre za probleme, ki se nanašajo na pripadnost narodne manjšine, je nastopanje na zunaj enotno. Če to upoštevamo, je bilo naravno, da je Slovenska skupnost pristopila v deželno večino; logično je bilo, da je dala svoj prispevek k vodenju dežele. Ni sicer sprejela neposrednih odgovornosti v deželnem odboru, je pa prevzela predsedstvo ene izmed komisij deželne vlade. Kakor ima deželni odborni odgovornosti pred odborom, tako je odv. Stoka imel velike odgovornosti v deželnem svetu ob tvorbi in sprejemanju zakonov. Vključitev SSK v deželno koalicijo je pomenila tudi veliko medsebojno odprtost, in to v družbenem, gospodarskem in političnem trenutku, ki je bil zelo delikat, kakor da bi hoteli z dejstvi potrditi, da morejo in morajo narodne manjšine in polni zavesti odigravati vlogo mostu med narodi. Priпомniti je še treba, da je do te pomembne deželne koalicije prišlo po pozitivnih izkušnjah v krajevnih uravah.

Stojimo pred volitvami v državni parlament. Vi ste se odločili za nastop na listi Krščanske demokracije. Kakršni koli bodo izidi parlamentarnih volitev v Trstu, DC bo ostala močna demokratična stranka, soodgovorna za javno življenje tudi v Trstu. Na Tržaškem pa biva tudi močna slovenska narodna manjšina. Sedaj pred volitvami številne stranke vabijo Slovence, naj glasujejo zanje, posebno na parlamentarnih volitvah, kjer ne prihaja toliko do

izraza narodna pripadnost kolikor politično-ideološka opredeljenost. V sled tega se bo zgodilo, da bo ta ali oni volivec Slovenske skupnosti na parlamentarnih volitvah oddal svoj glas DC, morda bo celo dal preferenčni glas vam. Zato vas vprašamo, kako gleda tržaška DC in kako gledate vi osebno na zakon o globalni zaščiti slovenske etnične skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini? Upamo namreč, da do glasovanja o tem zakonu pride v prihodnji mandati dobi.

Najprej bi odgovoril v zvezi z zakonom o globalni zaščiti. Krščanska demokracija je v prejšnji mandati dobi predložila svoj osnutek; prvi podpisnik je bil Piccoli. Predlog je praktično izšel z nekega simpozija stranke v Tridentu. Duša tega osnutka je bil po eni strani videmski poslanec Bressani, po drugi pa tudi jaz. Predlagatelj so si zadali cilj, sestaviti vrsto norm, iz katerih naj posamezniki in pa slovenska skupnost naše dežele črpajo, kolikor potrebujejo. Deželna DC in njen tajnik Biasutti sta se obvezala, in sta formalno in svečano izjavila v političnem programu za prihodnjo mandato dobo, da bo DC ponovno sprožila parlamentarni postopek »za natančneje in bolj sistematično izvajanje 6. člena ustave«. Predlog, ki ga bo treba potem v parlamentu primerjati in usklajevati z vladnim osnutkom in z zakonskimi predlogi drugih strank, sestoji iz organsko urejenih določb, ki se nanašajo na nekatere bistvene elemente, ki morejo zagotoviti zaščito in omogočiti ovrednotenje kulturnih in jezikovnih značilnosti Slovencev v Italiji. To je pot, ki jo je ubrala DC povsod, tako v Rimu, kot v Trstu, v Gorici, pa tudi v Vidmu. Če bom izvoljen, se bom tudi jaz trudil za to. Prav gotovo bom tudi jaz podpisal zakonski predlog in se ne bom omejl le na to formalnost. Nisem take vrste človek: kdor me pozna, to ve. Poleg tega pa mislim, da je za vse škodljivo odlašati z zakonom, ko se je že celo vlada obvezala v tem smislu.

Končno res upam, da bo veliko Slovencev oddalo svoj glas za poslansko zbornico v Rimu prav Krščanski demokraciji. Njegov glas bo tako zadel v živo, ne bo šel v prazno. Kajti čim več demokratov bo šlo v Rim, tem večja bo njihova predstavnostna moč za reševanje problemov Furlanije-Juljske krajine.

Podelitev nagrade II. tečaja za zborovske skladbe

V petek 17. junija je bil v mali dvorani Katoliškega doma kulturni večer, posvečen podelitvi nagrade II. natečaja za zborovske skladbe. Poleg zbora Lojze Bratuž, ki je sodeloval na večeru, je bila prisotna skupina prijateljev in znancev, ki z zanimanjem sledi kulturnemu in predvsem zborovskemu delovanju na Goriškem. Med gosti naj omenimo člana ocenjevalne komisije prof. Stefana Maurija.

Večer je odprla tajnica ZSKP dr. Marilka Koršič, predsednik Emil Valentinčič pa je orisal namen in potek natečaja. Marca lani je ZSKP razpisala 2. natečaj za zborovske skladbe in sicer za mešane, moške in ženske zборе. Natečaja so se lahko udeležili slovenski skladatelji, živeči v Italiji in Avstriji z izvirnimi še neobjavljenimi skladbami. Bila je imenovana ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali profesorji Pavle Merku, Stefan Mauri in Mirko Cuderman. V predpisanim roku je dospelo 39 skladb, od katerih pa žal 28 ni ustrezalo pogojem pravilnika. Komisija je odločila, da nobena skladba za moški zbor ne dosega ravni za nagrado, za mešane in ženske zборе pa je podelila naslednji nagradi: 1. nagrado za ženski zbor skladbi »Pomlad« in 2. nagrado za mešani zbor skladbi »Roža, rdeča rožica«. Poleg tega je komisija še posebej priporočila skladbo »Pomladni veter« za mešani zbor. Avtor teh treh skladb je prof. Stanko Jericijo.

»Ta kratka slovesnost — je med drugim rekel predsednik ZSKP — naj bo priložnost, da izrazimo hvaležnost nas vseh prof. Jericiju, ki s svojimi deli prispeva k dvigu naše kulturne zavesti. Prepričani smo, da vloga sodobnega skladatelja ni lahka: slednji namreč ustvarja v nekem dilemskem razmerju. Po eni strani ga privlači naprednost, iskanje novosti pa tudi osebna doživljaja in osebni občutki, po drugi strani se zaveda, da ne piše zase, da ustvarja zato, da bodo drugi kulturno rasli in dozorevali. Oba vidika sta važna in kjer se dopolnjujeta, ima ustvarjanje neki širši in globlji smisel. Smemo reči, da je v primeru Jericijevih stvaritev to nedvomno res. Prof. Jericijo je naš goriški človek; je skladatelj, ki nadaljuje tradicijo goriških glasbenih ustvarjalcev. Primerjave s temi verjetno niso možne; drugačne so razmere, spremenjeni so okusi, drugačni so pogoji, drugačni smo tudi mi, uporabniki umetniških del. Današnji glasbeni jezik je mogoče nam bolj blizu, glasbena govornica sodobnejša in za našo generacijo primernejša.«

Predsednik Valentinčič je ob koncu govora čestital prof. Jericiju, mu izročil prisojeno nagrado s šopkom cvetja in nekaj izvodov pesmarice, ki obsega omenjene pesmi. Naj še omenimo, da je publikacijo izdala ZSKP, notografičar Maks Debenjak, opremil Hijacint Jussa, uredila Franca Žgavec in Silvan Kerševan, tiskala pa Grafica Goriziana.

Sledil je nastop mešanega zbora Lojze Bratuž, ki je zapel Gallusovo Tribulationes civitatum audivimus, Zeleznikovo Jutro, Jericijevo Roža, rdeča rožica in Srebotnjakovo Vesna. - F. Z.

Predstavitev programa SSK in kandidatov v Gorici ter volilni shodi

Slovenska skupnost na Goriškem je odprla svojo volilno kampanjo s predstavitvijo kandidatnih list in volilnega programa, in sicer v četrtek 16. junija zvečer v Katoliškem domu. S tem je hotela stranka uradno dati v javnost svoje volilne in politične smernice in začrtati delovanje zadnjega predvolilnega tedna.

Pokrajinski tajnik Marjan Terpin je najprej predstavil kandidatne liste za posamezne volitve. Letos gre namreč kar za štiri volilne obveznosti, za senat in poslansko zbornico ter za deželni svet Furlanije-Juljske krajine in goriški pokrajinski svet. Posebej je tajnik podčrtal najnujnost, da ponovno izvolimo svoje predstavnike v deželo in pokrajino, saj bi neizvolitev v teh dveh ustanovah bila usodna za vso slovensko manjšino.

Nato je deželni tajnik Andrej Bratuž prikazal politični pomen aktivne prisotnosti SSK na letošnjih volitvah. V zvezi s parlamentarnimi volitvami je posebej podčrtal pravi pomen naše udeležbe na volitvah, saj morajo le-te izveneti kot protest proti neizpolnitvi naše globalne zaščite in zato kot manifestacija slovenske zavesti. Nadalje je deželni tajnik SSK še poudaril velik pomen naše prisotnosti v vseh petih okrožjih na deželnih volitvah (Trst, Gorica, Videm, Pordenon in Tolmeč).

Slovenska skupnost ima nadalje vrsto

volilnih shodov, ki jih je naš list že najavil, in to po vseh predelih Goriške. Na njih kandidirajo SSK ter vodilni predstavniki stranke iznašajo volivcem program slovenske stranke in mesto, ki jo ta ima v našem zamejskem političnem prostoru.

Nedavno je SSK imela tudi volilno zborovanje v mestu Belluno, saj je tudi tu prisotna na političnih volitvah. Čeprav mesto in pokrajina spadata že v deželo Veneto, je pa tudi tu aktualna problematika avtonomij in tudi jezikovnih manjšin, saj tam žive Ladinci. S tem je hotela slovenska stranka pokazati svojo aktivno prisotnost v vseh volilnih okrožjih, kjer enakovredno nastopa.

Svoj glas za slovensko listo z lipovo vejico pa bomo oddali tudi za **parlamentarne volitve** (poslansko zbornico in senat), kjer imamo svoje kandidate na Tržaškem, Goriškem in videmski pokrajini, v Pordenonu in še celo v Bellunu. S svojim glasom za slovensko listo, za kandidate SSK bomo tu manifestirali in uveljavili našo prisotnost, našo aktivno udeležbo na volitvah. Ta naj pomeni predvsem manifestacijo slovenske samostojne politične volje, da dosežemo zakonsko globalno zaščito in tako končno pridobimo tiste pravice, ki nam po ustavi in drugih zakonih in mednarodnih sporazumih gredo.

Za **Slovensko prisotnost na vseh ravneh, za demokracijo in pluralizem, za enotnost vseh Slovencev v deželi, za aktivno prisotnost v goriški pokrajini** — za vse to bomo zato volili listo SLOVENSKE SKUPNOSTI in prekrizali volilni simbol LIPOVE VEJICE, starodavni znak slovenskega in slovenskega človeka, za vedno večjo vlogo pristne slovenske volje na vseh področjih javnega življenja!

Spektator

Nova bolnišnica Usmiljenih bratov

V Gorici so v soboto 18. junija slovesno odprli novo bolnišnico Usmiljenih bratov, ki je stala skoro 15 milijard lir. Od tega je večji del krila s svojim prispevkom deželna uprava. Vendar bo bolnišnica začela delovati šele jeseni, saj sta urejeni šele dve nadstropji. Očividno so z odprtim pohitili iz volilnih razlogov.

V Gorico so Usmiljeni bratje prišli že pred 327 leti in se najprej naselili na Placuti. Sedaj imajo v mestu dve stavbi: za onemogle v ul. Diaz in bolnišnico sv. Justa v bližini železniške postaje. Postopoma mislijo opustiti hišo za onemogle in jo prenesti v bolnišnico sv. Justa, tiste, ki so sedaj v tej stavbi pa namestiti v novi bolnišnici. V njej bodo skrbeli tudi za fizično rehabilitacijo invalidov.

Novo bolnišnico je odprl Giorgio Santuz, podtajnik v zakladnem ministrstvu, vrhovni predstojnik reda Luigi Marchesi pa je razložil načela, po katerih so se ravnali pri njeni gradnji. Omenil je, da ima red trenutno 198 hiš v 44 deželah, nova stavba v Gorici pa bo v celoti odgovarjala potrebam današnjega človeka in družbe.

Spregovorili so še deželni odbornik A. Tripiani, goriški župan Scarano in nadškof p. Bommarco. Ta je tudi prebral pozdravno poslanico sv. očeta. Udeležba občinstva je bila zelo velika, dokaz, da je goriško prebivalstvo nove bolnišnice veselo.

VII. tabor zamejske mladine

V soboto 18. junija se je v Števerjanu vršilo že tradicionalno srečanje mladih zamejcev, ki nosi ime Tabor zamejske mladine. Tokrat ga je priredila deželna mladinska sekcija SSK. Udeležilo se ga je precej mladih iz Goriške in Tržaške, iz iz še nepojasnjenih razlogov pa ni prišel v Števerjan napovedani avtobus mladih Korošcev. Tabora se je udeležilo tudi predstavništvo ZSMS iz Nove Gorice in Ljubljane.

V dopoldanskih urah je bila v Sedejevem domu okrogla miza na temo »Za večje sodelovanje med zamejskimi Slovenci«, pri kateri so kot govorniki sodelovali Milenka Rustja, Renco Frandolič in Tomaž Simčič. Vsak od teh je nakažal nekaj misli in oblik, ki bi lahko povežale žal nekoliko razdvojeno mladino in zamejstvo nasploh. Pri debati, h kateri se je prijavilo nekaj udeležencev okrogle mize, je prišlo na dan tudi nekaj kritičnih pripomb glede sedanjega sodelovanja in enotnosti, pozitivno pa so bili ocenjeni nekateri drugi vidiki in oblike sodelovanja med zamejci.

Popoldne so si gostje iz Slovenije in

Standrež

Zaključni nastop glasbene šole. V četrtek 16. junija je bil v župnijski dvorani prijeten večer ob zaključku letnega pouka na naši glasbeni šoli. V dvorani so se zbrali, poleg ljubiteljev glasbe, zlasti sorodniki in prijatelji gojencev šole. Med častnimi gosti so bili tudi pesnica Ljubka Sorli, prof. Lojzka Bratuž, pokrajinska odbornica Marija Ferletič, prof. Silvan Kerševan, učitelj Ivo Bolčina in še drugi.

Za uvod je domači mladinski zbor pod vodstvom Elvire Chiabai triglasno zapel nekaj pesmi. Petje je bilo ubrano in prijetno. Nato so trije napovedovalci predstavili nastopajoče učence. Vseh je bilo 34. Najprej smo slišali začetne melodije na klavirju, harmoniki in kitari. Nato so se vrstili vedno sposobnejši učenci, ki so se vsi izkazali. Zlasti največji so kaj spretno igrali zelo zahtevne skladbe. Poslušalci so jih nagradili z navdušenimi aplavzi.

Pred zaključkom nastopa je spregovoril domači župnik msgr. Jože Zorž in spomnil, da je letos desetletnica krajevne glasbene šole. Ustanovljena je bila na pobudo župnije in začela delovati v oktobru 1973 vzporedno z glasbenima šolama v Katol. domu v Gorici in v župnijskem domu v Doberdolu. Že takoj ob začetku je šola imela 12 gojencev, naslednje leto pa že 21. To število je z leti rastle in doseglo v preteklem letu število 36 gojencev. To je najlepši dokaz, da je taka šola v vasi potrebna in koristna.

Zasluga in zahvala za uspešno delovanje gre najprej staršem, ki so svoje otroke vpisali na našo šolo, nato učiteljem glasbe, ki so požrtvovalno poučevali in še dobrim gojencem, ki so se marljivo učili.

Napovedovalci Silvan Zavadlav, Valentina Pavio in Tiziana Zavadlav so ob koncu povabili glasbene pedagoge na oder ter jim poklonili cvetje ob enem z zahvalo prisotnih. Pozdravilo so udeležence in jih prosili, naj vedno s simpatijo spremljajo delovanje te glasbene šole.

Zapustil nas je dober človek

Pok. Artur Koshuta

Ni še poteklo mesec dni, ko smo v našem listu pisali o Arturu Koshuti ob njegovem življenjskem jubileju. 18. maja je namreč spolnil 80 let življenja. Zapisali smo tudi, da je jubilej praznoval telesno sicer oslabiljen, a duhovno še vedno čil. Vedeli smo že, da se je v njem razpasla neozdravljiva bolezen. Zato nas vest o

njegovi smrti ni presenetila, čeprav smo upali, da bo pokojnik še nekaj časa ostal med nami.

Umrl je v sredo 15. junija v goriški bolnišnici, v petek pa so ga prepeljali v cerkev sv. Ignacija, kamor je vsako nedeljo zvesto prihajal k slovenski službi božji. Cerkev se je napolnila z njegovimi prijatelji in znanci, ki jih je res imel veliko, pogrebno sv. mašo pa je opravil msgr. Močnik ob somaševanju petih duhovnikov. V govoru je poudaril njegove osebne odlike: vestnost pri delu, pripravljenost pomagati in napraviti uslugo, zavzetost za ekumensko delo. Njegova vera je bila preprosta, a globoko živeta. Zato je tudi dobro pripravljen odšel k svojemu Stvarniku. Po sv. maši so njegovo truplo prenesli na pokopališče v Pevmo kot je želel, da počiva ob svoji materi.

Vsi, ki smo pok. Arturja poznali, se strinjamo, da je bil izredno dober človek. Skoro o vsakomur se da kaj kritičnega reči, o pokojniku pa velja le pohvala. Vsakogar, ki je prišel z njim stik, je očaral s svojo priljudnostjo, preprostostjo in prijetnim značajem. Vse je gledal s pozitivne strani, vse je znal opravičiti, vse izgladiti. Veliko je vedel, pa je znanje v svoji skromnosti prikrival. Bil je zaveden Slovenec, vnet za našo kulturo, pa ob enem poln spoštovanja do drugih. Verskega prepričanja prav tako ni skrival, saj je bil prepričan, da je vera vrednota, ki šele človeka dokončno usovrši. Iz vere je živel, z njo je umrl.

Gospe Idi, ki je v kratkem času izgubila brata in moža, hčeri Dori in vsem sorodnikom izrekamo svoje sožalje, pokojnika pa bomo ohranili v lepem in hvaležnem spominu.

— jk

Doberdobl

Desetletnica glasbene šole. »Letošnjji zaključni nastop glasbene šole predstavlja za vse sedanje, pa tudi za nekdanje gojence poseben dogodek. Pravkar se je namreč zaključilo deseto leto, kar prihaja k nam prof. Lojzka Peršič in prinaša v našo sredo s svojim navdušenjem za glasbo in petje tudi veselo razpoloženje in dobro voljo.« S temi besedami se je pričel kulturni program, ki ga je v so-

delovanju z društvom »Hrast« pripravila glasbena šola iz Doberdoba. Nedvomno je ta jubilejni javni nastop velike važnosti za organizatorje, saj nudi glasbena šola vsej doberdoblski mladini možnost, da поблиže spozna čudovito pot glasbene umetnosti.

Zdi se mi nepotrebno, da bi se tu ustavljali ob težavah, ki so se javljale pri organizaciji glasbenega študija v celotnem desetletju; važnejša se mi zdi ugotovitev, da velik del mladine, ki ji je bila dana možnost obiskovati glasbeno šolo, s svojim znanjem lahko v veliki meri pripomore bodisi pri domačem pevskem zboru, bodisi na nastopih na kulturnih večerih kakor pri raznih ansamblih in drugih priložnostih.

Zahvala in najgloblje priznanje seveda gre v prvi vrsti prof. Lojski Peršič, ki že od vsega začetka neutrudno in z veseljem zahaja med naše otroke in s prizadevnostjo in razumevanjem vliiva naši mladini ljubezen do glasbe.

Pobuda oziroma namen, da bi se tudi v doberdoblski občini dala mladini možnost, da se glasbeno izobrazuje in izpopolnjuje, je takoj obrodilo svoj sad, saj je bilo treba po nekaj letih najeti kar dva nova učitelja, ki se z enako vnemo in ljubeznijo posvečata svojim gojencem. To sta prof. Vlasta Vižintin, ki je že prej občasnoma pomagala gospodični Lojski Peršič in Hilariji Lavrenčič, ki si je poleg gojencev doberdobljske glasbene šole prevzel podružnico glasbene šole v Jamljah.

Levji delež na tej glasbeni akademiji so gotovo imeli gojenci, ki so vse starše, prijatelje in znance presenetili s svojim izvajanjem. Program sta prijetno povezovala Lucija Lavrenčič in Mavricijo Peric. Vse prisotne je pozdravila odbornica za šolstvo Marija Ferletič, ki je profesorjem v spomin poklonila knjige. Postopni razvoj glasbene šole in statistiko njenega desetletnega delovanja je podal g. župnik Anton Lazar, kateremu gre tudi zahvala in priznanje za ves trud, ki ga je vložil pri vodenju te šole.

Naj ob zaključku še čestitam vsem gojencem, ki so nam s svojim nastopom pripravili prijeten večer. Se posebej čestitke in zahvala pa veljajo našim trem pedagogom: v prvi vrsti profesorici Lojski Peršič, ki je duša glasbenega udejstvovanja pri nas; v enaki meri pa gre zahvala tudi prof. Vlasti Vižintin in Hilariji Lavrenčiču, ki sta se z vso resnostjo in skrbjo posvečala našim najmlajšim »glasbenikom«. Vseh treh so se starši gojencev spomnili z majhnim priznanjem, kateremu dodajajo prošnjo, naj bi njihove otroke še nadalje spremljali z isto ljubeznijo in zavzetostjo. **nč**

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE
TRŽAŠKA KREDITNA BANKA
S. P. A.

ODOBRENA BILANCA 24. POSLOVNE DOBE

1982: ZAUPANJE IN RAST

OBČNI ZBOR DELNIČARJEV JE DNE 11. JUNIJA 1983 ODOBRILO OBRAČUN ZA POSLOVNO LETO 1982, KI JE DALO NASLEDNJE REZULTATE:

ZAUPANA SREDSTVA PREBIVALSTVA: 50.726 MILIJONOV

porast glede na leto 1981: 12.867 milijonov ali 33,98 %, kljub ostri konkurenci državnega zaklada (BOT, CCT, BTP in nebančnih oblik varčevanja investicijski skladi itd.).

GOTOVINSKE NALOŽBE: 19.332 MILIJONOV

porast: 2.419 milijonov ali 14,3 % v korist industrijcev, trgovcev, obrtnikov, kmečkih gospodarstev, zasebnikov v sledečih oblikah koriščenja:

1.597 milijonov eskomptnega portfelja	(porast 21,11 %)
13.066 milijonov kontokorentnih kreditov	(porast 14,06 %)
3.325 milijonov hipotekarnih posojil	(porast 14,97 %)
166 milijonov osebnih posojil	(porast 2,56 %)

KREDITI ZA JAMSTVA IN AKREDITIVE: 25.601 MILIJON

porast 15.146 milijonov ali 145 %

POSLOVNI DOBIČEK: 796 MILIJONOV

porast 182 milijonov ali 29,54 %

LASTNA SREDSTVA: 4.276 MILIJONOV

porast 1.772 milijonov ali 71 %

PO DELITVI DOBIČKA ZNAŠAJO

LASTNA SREDSTVA: 5.037 MILIJONOV

BCIKB

TRST - Ul. Filzi 10
Tel. centrala (040) 61446
Devizno tržišče 68727
Telex 460264 BANKRD
Devizno tržišče 460116 BCT EX

Društvo »F. B. Sedej« in ansambel »Lojze Hlede« organizirata pod pokroviteljstvom domače števerjanske občinske uprave

13. zamejski festival domače glasbe

ki bo v Števerjanu, v Formentinijevem parku

v soboto 2. julija ob 21. uri

v nedeljo 3. julija ob 17. uri

V soboto 2. julija bo ob 19. uri odprtje razstave števerjanskih umetnikov.

Šport

IX. turnir »Pokal P. Spacapan«

V petek 17. junija so bile odigrane zaključne tekme zmagovalcev iz treh skupin, ki so se uvrstili v finale. Rezultati:

Pav Natisonia - Juventina Belca 2:0 (15:10, 15:12); Olympia Terpin - Juventina Belca 2:1 (12:15, 15:6, 15:12); Pav Natisonia - Olympia Terpin 2:1 (15:6, 15:17, 15:8).

Prvo mesto je tako zasedla Pav Natisonia, druga je bila Olympia Terpin, tretja Juventina Belca. Med nagrajevanjem sta spregovorila predsednik SZ Olympie dr. Jože Vrtovec in pokrajinska odbornica za šolstvo in šport Marija Ferletič. Prisotni so bili tudi predsednik in dirigenti odbojkarstva FIPAV, pa tudi veliko športnikov, ljubiteljev športa in sodnikov odbojke, kar je dalo slovesnosti poseben pečat. - G. R.

DAROV

Za Katoliški glas: Magda Hreščak, Avstralija v spomin na pok. moža Milana 30.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Ladi in Meri v spomin Julija Budina 20.000; družina Krpan, Gorica ob godu brata Ivana 50.000; družina Bratuž v spomin A. Koshuta 30.000 lir.

Za Katoliški dom: M. K. 30.000; Marijina družba 25.000; ob šmarnicah 50.000; N. N. 15.000; N. N. 5.000; N. N. 5.000; N. N. 3.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Lija in Mario Cardegna v spomin Roberta Ušaj 30.000; Meri Melcer 100.000 lir.

Za volilni sklad SSK: Jožef Perin 20.000 lir.

V spomin dragega brata Julija darujejo Budin-Spacapanovi za Zavod sv. Družine 50.000 in za Alojzijeve 50.000 lir.

N. N.: za Katoliški glas 7.000, za Našo pot 10.000, za Zavod sv. Družine 10.000, za lačne po svetu 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Artura Koshute: prijatelji L.Z.M. za Katoliški glas 25.000 in za slovensko duhovnijo v Gorici 25.000; sestra Ida in nečakinja Kazimira za Zavod sv. Družine 50.000; Jelka Brajnik za cerkev v Standrežu 50.000; svakinja Rafaela Ušaj za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 lir.

Ob izgubi brata: Viki Vidmar-Franzot za cerkev sv. Ivana v Gorici 25.000 in za Katoliški dom 25.000 lir.

V spomin pok. moža Roberta daruje Marjeta Ušaj za Katoliški glas 50.000, za Alojzijeve 50.000, za Zavod sv. Družine 50.000, za Katoliški dom 50.000, za Našo pot 50.000, za rupenski pevski zbor 50.000, za rupensko cerkev 150.000 lir.

Za cerkev v Standrežu: Marija Fross 20.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: družina Karlo Padovan 50.000; Darko Miklus 200.000 lir.

Za cerkev v Jamljah: družina Pahor 30.000 lir.

Za cerkev na Kontovelu: Marija Regent (132) 12.000; družina N. N. 100.000; Starec (130) 15.000; N. N. 500.000; Starc (76) 20.000; družina N. N. 100.000; Starc (303) 10.000; matere birmancev 110.000; Kristina Maganja 30.000; Prešelj (4) 50.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor Opčine: Ivanka Dolenc v spomin na Nado Zecchini 15.000;

Marij in Viktorija namesto cvetja na grob iste 10.000; v isti namen družina Julij Škerlavaj 20.000 lir.

V spomin na Nado Zecchini so darovali za cerkev na Opčinah: Majda in Vojko Petaros 30.000; družina Hrovatin-Pečar 30.000; Gela Vremec 30.000; Emilija - Vremec Marson 10.000; Erminija Kalc 20.000; Slavka Ferlat 50.000; družina Gec 50.000; Lojzka Sosič 10.000; Ruggero Daneu 25.000; družina Košuta, Sv. Križ 50.000; družina Steff 50.000; Fani Škerlavaj in sestra Tončka 40.000; Leopolda Vremec 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Hrovatin-Pečar v spomin na Marijo Bianco Del Benaco 15.000; N. N. namesto cvetja na grob Karla Škerlavaj 10.000; Ana in Cvetka z možema v spomin Adine mame 30.000; Giovanni Zecchini in hčerka Gianna v spomin na svakinjo in teto Nado 100.000; družina Škerlavaj v spomin na moža in očeta Karla 100.000; Angelina Filippi 10.000; Luči Vaclik ob obletnici smrti očeta Karla 10.000; Peter in Danila Vidau 100.000; N. N. 50.000; Pino Ferluga 50.000; Lojzka Sosič v spomin duhovnika Jožefa Vidau 20.000; družina Zecchini - Skabar v spomin na mamo in nono Nado 50.000; Ivanka Dolenc v spomin na rajne otroke in moža Milana 50.000; Marija Sosič v spomin na Karlo Španger 10.000; domačini s Kraške ulice 160.000; obe družini Kralj 100.000; Marij in Viktorija Sossi 100.000; starši Peter in Jelka Cvelbar ob krstu hčerke Staške 50.000; botra Stanka Sosič - Čuk ob krstu iste 50.000; Emilija in Marij Žagar v spomin na starše 10.000; Ida De Soccheri v spomin na sestro Margherito Gioppo 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Nade Zecchini so darovali za cerkev na Opčinah: N. N. 10.000; Marija Tavčar - Milič 27.000; Lilijana Berginc 20.000; Marija Coccoli 20.000; Danila Zerjal Levstik 50.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Amalija Pečar, Gropada 10.000; verska skupina iz Trsta 10.000; starši ob prvem obhajilu Andreja Fabrisa 50.000; Marija Zagar-Stančerjeva 10.000; Marija Štefanova 5.000; Silva Dujnovič v spomin moža Josipa 5.000; ob poroki Darja Kalc in Feri Počkar 100.000; Marija Zagar v spomin pok. moža Jožeta 30.000; Marija Ražen 20.000; Ivana Križmančič-Mevlja 45.000; N. N., Trst 10.000; Milena Grion 5.000; N. N., Opčine 5.000 lir.

Za Šolske sestre v Trstu: prijatelji v spomin Antona Polaka 150.000 lir.

Za cerkev v Škedenju: Rosanda Godina v spomin očeta Alojzija 50.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N. 20.000; Marija Glavič, Trst 5.000; Fran Kaluža, Trst v spomin pok. Arturja Košuta 5.000; Marija Markuža, Trst v spomin pok. Arturja Košuta 2.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Ivan Lovrečič v spomin na očeta Stanka 30.000; starši Marija in Stojan Sosič, Pulje ob krstu malega Adrijana 50.000; Pavla in Pepi Berdon, Pulje ob krstu nečaka in vnuka Adrijana 20.000; Valerija Skabar, Opčine ob krstu vnučka Adrijana 30.000; krstna botra Pija Ipavec ob krstu nečaka Adrijana 20.000 lir.

Za misijonarja Štanta: družina Pahor, Jamlje ob prvem sv. obhajilu Nikolaja 50.000; N. N., Gorica 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: družina inž. Sosič namesto cvetja na grob drage sorodnice Nade Zecchini 50.000 lir.

Bralci pišejo

Preostira kritika

Prejeli smo s prošnjo za objavo: *Pred nekaj tedni ste objavili pismo domačina iz Rupe o pomanjkljivosti v brošuri, ki je izšla ob poimenovanju šole. Če so pač sprejemljive kritike, niso seveda opravičljive žalitve.*

V eni izmed pripomb, ki je sicer umetniško navdihnjena, zato pa nič manj groba, se pisec neposredno obrača na enega izmed odbornikov, zato je potrebno, da se stvar pojasni. V brošuri sicer res ni imena Nika Pavletiča, vendar se ga nihče ni sramoval, kot se tudi nihče ni sramoval Janeza Pavletiča in drugih »domačinov in sorojakov«, ki so sodelovali pri domačem zboru. Ko smo pripravljali brošuro, je že potekala raziskava o pevskem delovanju v Rupe, ki bo v kratkem objavljena v drugi publikaciji. Odbor se je zato odločil, da ne bo podrobneje opisoval istih stvari.

Domačin ni seveda o tem nič vedel, njegova kritika pa ni samo prenačljiva, ampak tudi osebno žaljiva.

Junija 1983

Odbornik

Za lačne po svetu: P. F., Sovodnje 70.000 lir.

Za misijone: Slavica Kocjančič, Sv. Križ pri Trstu ob 12. obletnici smrti brata Josipa 15.000 lir.

Knjižne novosti v Kat. knjigarni v Gorici

G. Strniša Vesolje. Ivan Cankar: Immagini dal sogno. (Prevod).

Goriški letnik 9/1982. (Zbornik).

F. García Lorca: Pesem hoče biti luč. Lirika. Miniatura.

P. Zidar: Solveigina pesem. Zlobec: Pesmi.

H. James: Dedinja. S. Kuščer: Sabi.

R. Firmani: L'ultima valle. R. Firmani: Zadnja dolina.

S. Pregl: Geniji v kratkih hlačah. A. Skarmeta: Nič čudnega.

K. Kolmanič: Sanje o zlatih gumbih. F. Salten: Bambijevi otroci.

Fr. Milčinski: Zgodbe Fridolina žolne. M. Zei: Morski ribji trg.

Dr. P. Bohine: Slovenske zdravilne rastline. Vodnik za nabiranje in pripravo zdravilnih zelišč.

Naslov knjigarne: Piazza Vittoria št. 25, Travnik - 34170 Gorizia.

Izletnikom v Grčijo

Vse prijavljene za izlet v Grčijo opozarjamo, da morajo do sobote 2. julija poravnati ves prispevek, t. j. 740.000 lir.

Kdor tega ne bo storil do tega datuma, se bo njegovo mesto dalo drugemu, ki se je prijavil kasneje in čaka na prosti sedež.

OBVESTILA

Mašniško posvečenje

Mašniško posvečenje bosta v sredo 29. junija ob 17. uri v Logu pri Vipavi prejela diakona Andrej Vovk iz župnije Goče in salezijanec Roman Kutin iz župnije Libušnje.

V ljubljanski stolnici bo slovesnost mašniškega posvečenja 29. junija ob 9. uri.

15. vseslovensko romanje invalidov in ostarelih na Brezje bo v soboto 25. junija. Romarska maša bo ob 10. uri na trgu pred cerkvijo. Vodil jo bo nadškof Šuštar ob somaševanju drugih slovenskih škofov in zastopnikov slovenskih župnij.

EKUMENSKO POTOVANJE NA POLJSKO IN RUSIJO

5. - 17. septembra

Ker je še nekaj mest na razpolago, se vpisovanje nadaljuje do 5. julija v Vzhodnem domu pri Domju (84), tel. št. 820.356 (po 20. uri) in pri članih odbora ACM v Trstu. Cena potovanja: 1.409.000 lir 100.000 takoj pri vpisu. Potovalna agencija: Opera romana pellegrinaggi. Potrebne listine: veljaven potni list in 7 fotografij za vize, ki se bodo izročile mesec dni pred odhodom. Potovanje se vrši z letalom, avtobusom in z vlakom (Leningrad-Moskva). Glavna mesta na potovanju, poleg Moskve in Leningrada: Zagorsk, Vladimir, Suzdal v Rusiji; Varšava, Krakov, Auschwitz, Wadovice, Czeszochowa, Zelezowa Wola na Poljskem. Podroben spored in ostala navodila bodo udeležencem poslana pozneje.

Radio Trst A

Spored od 26. junija do 2. julija 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Pišibriši« 77.15 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Beneški kabaret, šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Trst in zaledje. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Zvezde o nas. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 I. Tavčar: »Izza kongresa«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Glasbeni popoldan. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje: Idrija, 1. del. 18.00 Niko Kuret: Ljudsko verovanje.

Torek: 8.10 Bratje in sestre, na zdar! 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beleška. 12.00 N. Kuret: Kaj in kako verujemo. 14.10 I. Tavčar: »Izza kongresa«. 14.30 Pesem mladih 1983. 16.00 Trst in zaledje. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje: Idrija, 2. del. 18.00 »Vihar sredi poletja«. Drama.

Sreda: 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Manjšine med deželami in Evropo. 14.10 I. Tavčar: »Izza kongresa«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Dijaška tribuna. 16.00 Bratje in sestre, na zdar! 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Na goriškem valu.

Četrtek: 8.10 Ivan Trinko ob 120-letnici

rojstva. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Na goriškem valu. 14.10 Ivan Tavčar: »Izza kongresa«. 14.30 Otroški kotiček: »Sem in tja skozi čas«. 15.00 Diskoteka. 16.00 Sprehodi po tržaških predmestjih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Četrtkova srečanja. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beleška. 12.00 Ena bolha me grize. 13.20 Naša gruda. 14.10 I. Tavčar: »Izza kongresa«. 14.55 Naš jezik. 16.00 Ivan Trinko ob 120-letnici rojstva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Imena naših vasi.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.50 Imena naših vasi. 9.00 Alpinizem. 10.10 Slovenski oktet. 11.30 Beleška. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 I. Tavčar: »Izza kongresa«. 14.30 Otroški kotiček. 15.00 Iz studija neposredno. 16.00 Radijski varieté. 16.35 Jugosl. popevkarji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dvignjena zavesa.

Sozalje

Moški zbor »Mirko Filej« izreka iskreno sozalje svojemu članu Robertu Jugu ob prerani izgubi njegove mame.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

+

Zapustil nas je naš dragi

Robert Ušaj

Ob 30. dnevu se ga z žalostnim srcem spominjamo in obujamo upanje na večno vstajenje. Hkrati se lepo zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili k zadnjemu počitku, zanj molili in mu peli, darovali cvetje in v dobre namene ter z nami sočustvovali. Posebno smo hvaležni domačemu g. župniku in dr. Humarju. Vsem naša iskrena zahvala.

Zalujoči: žena, sestra in sorodniki

Rupa, 25. junija 1983

ZAHVALA

V naši žalosti nas tolaži zavest, da nismo sami. Zato se iz srca zahvalimo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega

Artura Koshuta

Posebna zahvala msgr. Francu Močniku za pogrebno mašo in tolažilne besede, duhovnikom somaševalcem, pevcem, darovalcem cvetja in v dobrodelne namene in vsem, ki so se v tako velikem številu udeležili pogrebnih svečanosti.

Družina Koshuta in sorodniki

Gorica - Crnomelj - Vreme, 21. junija 1983

ZAHVALA

Marija Danev vd. Sosič [Drnjacketova]

počiva v Gospodu.

Iskrena hvala vsem, ki so z nami sočustvovali in na katerikoli način počastili njen spomin.

Posebna zahvala g. župniku Viljemu Zerjalu, g. Francu Pohajaču, cerkvenemu pevskemu zboru »Sv. Jernej« in nosilec cvetja.

Hčeri Zdenka in Marija, sin Silvester, zet in ostalo sorodstvo

Opčine, 17. junija 1983

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Obrtniki, za utrditev in razvoj vaše dejavnosti:

1. za nakup strojev in za plačilo raznih poslovnih stroškov, kredite E.S.A. z ugodno obrestno mero;
2. za gradnjo ali nakup delovnih prostorov ter za nabavo večjih strojev, kredite ARTIGIANCASSA;
3. za kratkoročne finančne potrebe, kredite z jamstvom konzorcija CON.GA.FI.;
4. za uporabo strojev in druge opreme po izredno ugodnih pogojih, leasing Italease.

Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica

Gorica, Korzo Verdi st. 51 - Tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja

SLOVENSKI HOTEL

»BLED«

v RIMU - ROMA

Lastnik:

LEVSTIK VINKO

Hotel »BLED«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196